

POSTANOWIENIE

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Plóciennik

w sprawie **A. R.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 grudnia 2015 r.,

wniosku obrońcy z urzędu o zasądzenie wynagrodzenia za czynności w sprawie o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokat E. A. – Kancelaria Adwokacka w W.– kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote osiemdziesiąt groszy), w tym 23% VAT, tytułem wynagrodzenia za sporządzenie informacji o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania.

UZASADNIENIE

W związku z wnioskiem skazanej, Przewodniczący Wydziału II Izby Karnej Sądu Najwyższego wyznaczył A. R. obrońcę z urzędu w osobie adwokat E. A., celem zbadania akt sprawy i ewentualnego sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania lub poinformowania Sądu o braku podstaw do złożenia takiego wniosku (k. 10 akt SN). Wyznaczona obrońca pismem z dnia 7 grudnia 2015 r. poinformowała Sąd, że nie znalazła podstaw do złożenia wniosku o wznowienie postępowania i wniosła o przyznanie stosownego wynagrodzenia.

Złożony wniosek podlega uwzględnieniu, albowiem znajduje on podstawę prawną w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. 2015 r., poz. 615.), zaś wysokość zasądzonej kwoty wynika z § 14 ust. 4 pkt 2

rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.